

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก จังหวัดนราธิวาส” โดยใช้ “หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” หรือ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” หรือ 8 ด้าน เป็นกรอบแนวคิด ผู้ศึกษาได้นำเสนอสรุปผลการศึกษาที่สำคัญ เป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่

1.1.1 ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ในจังหวัดนราธิวาส

1.1.2 ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ในจังหวัดนราธิวาส

1.1.3 ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ในจังหวัดนราธิวาส

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ (3) การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนเป้าหมายของการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

หนึ่ง ประชาชนทั้งหมดที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ดังนี้

- ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 40,423 คน
 - ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก มีจำนวน 38,585 คน
- รวมประชากรประเภทที่หนึ่ง จำนวน 79,008

สอง บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ

- บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ มีจำนวน 125 คน
- บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ มีจำนวน 53 คน

รวมประชากรประเภทที่สอง จำนวน 178 คน

รวมประชากร ทั้ง 2 ประเภท (79,008 + 178) ได้ 79,186 คน

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ตัวแทนของประชากรที่เลือกนำมาศึกษาในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท เช่นกัน

หนึ่ง แบ่งเป็น

- กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 612 คน
- กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก มีจำนวน 612 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างประเภทที่หนึ่ง (612 + 612) ได้ 1,224 คน

กลุ่มตัวอย่างข้างต้นนี้ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1976) ที่ระดับความเชื่อมั่น 96% และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.04

สอง แบ่งเป็น

- กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส จำนวน 125 คน
- กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จำนวน 53 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างประเภทที่สอง ($125 + 53$) ได้ 178 คน

กลุ่มตัวอย่างข้างต้นนี้คือประชากรทั้งหมด

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ประเภท ($1,224 + 178$) ได้จำนวน 1,402 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการทดสอบ (pre-test) จำนวน 50 ชุด และผ่านทดสอบหาความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถาม ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถาม จำนวน 1,402 ชุด แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง 2 ประเภท ได้แก่ (1) บุคลากรที่ปฏิบัติราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำในเทศบาลทั้ง 2 แห่ง รวม 178คนรวมทั้ง (2) ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลทั้ง 2 แห่ง รวม 1,224คนโดยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี และใช้เวลาเก็บรวบรวมแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 5 กันยายน 2550 ถึง วันที่ 4 ตุลาคม 2550 รวม 30 วัน สามารถรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับมาได้จำนวน 1,303 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.00 ของแบบสอบถามทั้งหมดที่แจกออกไป (1,402 ชุด)

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามดังกล่าวมาแปลงเป็นข้อมูล และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ คือ SPSS for PC โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05

ในส่วนของวิธีวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปของตาราง รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยสถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D. และการทดสอบค่าที (t-test) เป็นการนำข้อมูลมาเขียนบรรยายหรือพรรณนาพร้อมภาพ และตารางประกอบ ตามความเหมาะสม

1.3 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก โดยสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน อันได้แก่ (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 หัวข้อเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และแต่ละหัวข้อได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 5.1- ตารางที่ 5.5 ตามลำดับ ดังนี้

1.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส (แสดงไว้ในตารางที่ 5.1)

1.3.2 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส (แสดงไว้ในตารางที่ 5.2)

1.3.3 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส (แสดงไว้ในตารางที่ 5.3)

1.3.4 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส (แสดงไว้ในตารางที่ 5.4)

นอกจากข้างต้นนี้แล้ว ผู้ศึกษายังได้ สรุปผลการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส อีกด้วย (แสดงไว้ในตารางที่ 5.5)

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาล
เมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตาม เพศ อายุ
และระดับการศึกษา

การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วน บุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างของ เทศบาลทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส		เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก		สรุป
1. เพศ	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของเทศบาลฯ เป็น		✓		✓	เป็นหญิง เหมือนกัน
2. อายุ	21-40 ปี	41-60 ปี	21-40 ปี	41-60 ปี	
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของเทศบาลฯ อายุ	✓		✓		21-40 ปี เหมือนกัน
3. ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรีหรือ เทียบเท่า	ต่ำกว่า ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรีหรือ เทียบเท่า	
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของ เทศบาลฯ มีระดับการศึกษา	✓		✓		ต่ำกว่า ปริญญาตรี เหมือนกัน

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส			เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ							
1.1 เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางความพอเพียงหรือความประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย	✓				✓		แตกต่างกัน
1.2 เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป		✓			✓		ปานกลางเหมือนกัน
1.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความพอประมาณสูง	✓				✓		แตกต่างกัน
2. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล							
2.1 เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	✓				✓		แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง คูโหวงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
2.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรม ต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	✓				✓		แตกต่างกัน
2.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความมีเหตุผล สูง	✓				✓		แตกต่างกัน
3. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน							
3.1 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยได้เตรียมความ พร้อมโดยให้ความรู้แก่ประชาชน ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน
3.2 เทศบาลฯ ให้บริการประชาชน โดยได้มีการวางแผนที่ดีและมี ความยืดหยุ่นในการปรับตัว	✓				✓		แตกต่างกัน
3.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน สูง		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
4. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านการพึ่งตนเอง							
4.1 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยยึดหลักการ พึ่งตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องพึ่งพา พึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น	✓				✓		แตกต่างกัน
4.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยได้ใช้งบประมาณ และทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่	✓			✓			มาก เหมือนกัน
4.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการพึ่งตนเองสูง	✓				✓		แตกต่างกัน
5. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านการเสริมคุณภาพคน ให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน							
5.1 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้าน จิตใจ		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน
5.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้งความรู้และ คุณธรรมควบคู่กัน		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ							
ประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
5.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการการ เสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้ง ความรู้และคุณธรรมสูง		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน
6. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านการรวมกลุ่ม							
6.1 เทศบาลฯ ได้คำนึงถึง ความสำคัญของการรวมกลุ่ม	✓				✓		แตกต่างกัน
6.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	✓				✓		แตกต่างกัน
6.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการรวมกลุ่มสูง	✓				✓		แตกต่างกัน
7. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านการสร้างเครือข่าย							
7.1 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยยึดถือความ ร่วมมืออย่างเป็นเครือข่าย		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ						
ประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส		เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก		สรุป	
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย
7.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนสนับสนุนการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็นระบบโดย เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อ ประโยชน์ต่อส่วนรวม		✓			✓	ปานกลาง เหมือนกัน
7.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการสร้าง เครือข่ายสูง		✓			✓	ปานกลาง เหมือนกัน
8. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านความสมดุลและการ พัฒนาที่ยั่งยืน						
8.1 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยคำนึงถึงองค์ รวมทั้งระบบ		✓			✓	ปานกลาง เหมือนกัน
8.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยได้สนับสนุนการ บริหารจัดการในทิศทางที่สมดุล และยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ	✓				✓	แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ						
ประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย
8.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความสมดุลและ การพัฒนาที่ยั่งยืนสูง	✓			✓		แตกต่างกัน
8.4 ในภาพรวม การบริหาร จัดการของเทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอเพียง, ความ มีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การ พึ่งตนเอง, การเสริมสร้าง คุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และ คุณธรรมควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม , การสร้างเครือข่าย, และความ สมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	✓			✓		แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาส กับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา							
การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง		เทศบาลเมืองนราธิวาส		เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก		สรุป	
1. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย และ (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินฐานะความจำเป็น		✓			✓		ปานกลางเหมือนกัน
2. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล							
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลโดยไม่ได้คำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก และ (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่ได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่คำนึงถึงเหตุผลขาดความโปร่งใสหรือไม่อาจตรวจสอบได้		✓			✓		ปานกลางเหมือนกัน

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา							
การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส			เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก			สรุป
3. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยหลักการเตรียมความพร้อมและรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว		✓			✓		ปานกลางเหมือนกัน
4. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง							
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น และ (2) เทศบาลฯ ไม่ได้ส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ยังคงพึ่งพาปัจจัยที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ		✓			✓		ปานกลางเหมือนกัน

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา							
การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส			เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก			สรุป
5. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงหลักการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ไม่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และ (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร		✓			✓		ปานกลางเหมือนกัน
6. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม							
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ และ (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน กลุ่มเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)		✓			✓		ปานกลางเหมือนกัน

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา						
การบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
7. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย						
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน และภาคประชาชน และ (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ		✓			✓	
8. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน						
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือ ความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ		✓			✓	

ปานกลาง
เหมือนกันปานกลาง
เหมือนกัน

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส			เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ							
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนโดยยึดหลักความประหยัดและประโยชน์สูงสุดของประชาชน ไม่ใช่จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย รวมทั้งไม่ควรยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	✓				✓		แตกต่างกัน
2. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล							
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลรวมทั้งคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โปร่งใส หรือตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก	✓				✓		แตกต่างกัน
3. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน							
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนโดยเตรียมความพร้อมในทุกด้าน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึงผลที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งควรวางแผนที่ดีสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวได้ในทุกสถานการณ์	✓				✓		แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงระหว่างเทศบาลทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
4. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง							
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนโดยใช้ งบประมาณและทรัพยากรของเทศบาล เป็นหลัก รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับ การส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพาทรัพยากร ที่ประชาชนเป็นเจ้าของทั้งการผลิตและ การบริโภค	✓				✓		แตกต่างกัน
5. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการสร้างเสริม คุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน							
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนทั้ง ด้านวัตถุและด้านจิตใจ รวมทั้งส่งเสริม ให้ประชาชนมีทั้งความรู้และมีคุณธรรม ควบคู่กัน เช่น เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจ ของประชาชนให้มีสติปัญญาและความ รอบคอบ มีเหตุผล	✓			✓			มาก เหมือนกัน

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงระหว่างเทศบาลทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
6. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
เทศบาลฯ ควรเห็นถึงความสำคัญของการ รวมกลุ่มทั้งให้บริการประชาชนโดยผ่าน กลุ่มเพื่อกระทำกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบร่วมกัน เช่น กลุ่มแกนนำ ชุมชน แกนนำเยาวชน และอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	✓				✓		แตกต่างกัน
7. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย							
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนอย่าง เป็นเครือข่ายทั้งหน่วยงานภายในและ หน่วยงานภายนอก รวมทั้งสนับสนุนการ สร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	✓			✓			มาก เหมือนกัน
8. การเปรียบเทียบ แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านความสมดุลและ การพัฒนาที่ยั่งยืน							
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนโดย คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวม ทั้งระบบและสนับสนุนการบริหารจัดการ ในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนรอบด้าน เช่น พัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม และจริยธรรมอันดีไปพร้อม ๆ กับการ พัฒนาด้านวัตถุ	✓			✓			แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.5 สรุปผลการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพรวม แนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
1) ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน	✓			✓			มาก เหมือนกัน
2) ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อประโยชน์ต่อ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น	✓			✓			มาก เหมือนกัน
3) ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าเทศบาลอื่น ที่อยู่ใกล้เคียง	✓				✓		แตกต่างกัน
4) ในภาพรวม เทศบาลฯ ในอนาคตมี แนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากกว่าใน ปัจจุบัน	✓				✓		แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	

5) ในภาพรวม ความสำนึกและความ รับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในเทศบาลฯ ซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูง กว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของ ราชการส่วนภูมิภาค	✓		✓		แตกต่างกัน
--	---	--	---	--	------------

2. อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

2.2 การเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

นอกจากข้างต้นนี้แล้ว ยังมีการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส อีกด้วย

**2.1 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส**

ตารางที่ 5.6 สรุปการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ใน
จังหวัดนราธิวาส

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก
1. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านความ พอประมาณ	1.1 การบริหารจัดการด้านความ พอประมาณ พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสาย กลาง ความพอเพียง หรือ ความ ประหยัดไม่ฟุ้งเฟ้อ และ (2) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่ ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป นอกจากนี้ แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยใน ระดับมากว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มี การบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความพอประมาณสูง	1.1 การบริหารจัดการด้านความ พอประมาณ พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดย ยึดถือทางสายกลาง ความพอเพียง หรือ ความประหยัดไม่ฟุ้งเฟ้อ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมาก เกินไป นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่ม ตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้าน ความพอประมาณสูง

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก
	1.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณของเทศบาลเมืองนราธิวาสอยู่ในระดับที่สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า สืบเนื่องมาจากผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ไม่สามารถจูงใจให้พนักงานเทศบาลร่วมแรงร่วมใจกันทำงานให้สำเร็จบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้งไม่ปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมในการทำงานที่เอื้อต่อระบบราชการในยุคลปฏิรูป และไม่ส่งเสริมให้พนักงานเทศบาลรู้จักพัฒนาตนเองให้เข้ากับสภาวะการณ์ปัจจุบันที่ได้ให้ความสำคัญกับความพอเพียงอย่างจริงจัง รวมถึงไม่ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ได้บังคับบัญชาส่งผลให้การบริหารจัดการเทศบาลเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร		
2. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านความมีเหตุผล	2.1 การบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล และความโปร่งใส และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวมเทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง	2.1 การบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล และความโปร่งใส และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวมเทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง	

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย พอเพียง 8 ด้าน	เทศบาลเมืองสุโขทัย
	2.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลของเทศบาลเมืองนราธิวาสอยู่ในระดับที่ สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า พนักงานเทศบาลปฏิบัติราชการโดยไม่ได้อยู่บน พื้นฐานของการมีเหตุผล ขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชน	
3. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	3.1 การบริหารจัดการด้านการมี ภูมิคุ้มกัน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยได้เตรียมความ พร้อมโดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึง ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยได้มีการ วางแผนที่ดีและมีความยืดหยุ่นใน การปรับตัว นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่ม ตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลางว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้าน การมีภูมิคุ้มกันสูง	3.1 การบริหารจัดการด้านการมี ภูมิคุ้มกัน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดย ได้เตรียมความพร้อมโดยให้ ความรู้แก่ประชาชนถึงผลกระทบ ที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง ต่าง ๆ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาล ฯ ให้บริการประชาชนโดยได้มีการ วางแผนที่ดีและมีความยืดหยุ่นใน การปรับตัว นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับ ปานกลางว่าในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกันสูง

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโข-ลก
	3.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันของเทศบาลเมืองนราธิวาสอยู่ในระดับที่ สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า เนื่องจากผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโข-ลก โก-ลกไม่ได้บริหารงานเทศบาลโดยมุ่งเน้นการป้องกันมากกว่าการแก้ไขปัญหา ไม่มีการวางแผนการดำเนินงานล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะรับมือกับ ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ ออ สบอร์น และ เกร์เบอร์ (Osborne and Gaebler) (1993) (อ้างถึงใน สันติสิทธิ์ ชวลิต ธำรง (2546: 101)) “หลักการบริหารรัฐกิจกับระบบราชการไทย” ที่มุ่งเน้นการ ป้องกันมากกว่าการแก้ปัญหา การบริหารควรมุ่งถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อ ตรวจสอบว่ามีโอกาสที่จะเกิดปัญหาอะไรบ้าง จะได้เตรียมการป้องกันมิให้เกิด ปัญหาดังกล่าวขึ้น ซึ่งจะเป็นการประหยัดมากกว่าการแก้ปัญหา		
4. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านการพึ่งตนเอง	4.1 การบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ มาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก ไม่ ต้องพึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงาน อื่น และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยใน ระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยได้ใช้งบประมาณและ ทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้าน การมีภูมิคุ้มกันสูง	4.1 การบริหารจัดการด้านการ พึ่งตนเอง พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยยึด หลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก ไม่ต้อง พึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงาน อื่น และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย ในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยได้ใช้ งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเอง มีอยู่ นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่ม ตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกันสูง	

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
	4.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งพาตนเองของเทศบาลเมืองนราธิวาสอยู่ในระดับ ที่สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า สืบเนื่องมาจากพนักงานเทศบาลเมืองสุโขทัย ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งตนเองตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงยังต้องพึ่งพาทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น	
5. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านการเสริมสร้าง คุณภาพคนให้มีทั้ง ความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน	5.1 การบริหารจัดการด้านการ เสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้ และคุณธรรมควบคู่กัน พบว่า (1) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนทั้งด้าน วัตถุและด้านจิตใจ และ (2) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่ม ตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้าน การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้ และคุณธรรมสูง	5.1 การบริหารจัดการด้านการ เสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้ง ความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยใน ระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุ และด้านจิตใจ และ (2) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้งความรู้และ คุณธรรมควบคู่กัน นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยใน ระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการ เสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้ง ความรู้และคุณธรรมสูง

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก พอเพียง 8 ด้าน	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโข-ลก
	5.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม ควบคู่กันของเทศบาลเมืองนราธิวาส และ เทศบาลเมืองสุโข-ลก พบว่า อยู่ ในระดับที่เท่ากัน เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า ผู้บริหารเทศบาลบางส่วนไม่สนับสนุน ให้พนักงานเทศบาลบริการประชาชนด้วยการส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้ง ความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน		
6. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านการรวมกลุ่ม	6.1 การบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ มาก ว่า เทศบาลฯ ได้คำนึงถึง ความสำคัญของการรวมกลุ่ม และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยผ่าน กลุ่ม นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยัง เห็นด้วยในระดับมากกว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านการรวมกลุ่ม สูง	6.1 การบริหารจัดการด้านการ รวมกลุ่ม พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ได้คำนึงถึงความสำคัญ ของการรวมกลุ่ม และ (2) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยผ่านกลุ่ม นอกจากนี้ แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วย ในระดับปานกลางว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการ รวมกลุ่มสูง	
	6.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่มของเทศบาลเมืองนราธิวาสอยู่ในระดับที่ สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า สืบเนื่องมาจากพนักงานเทศบาลเมืองสุโข-ลก ไม่ให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการรวมกลุ่มหรือไม่ดำเนินการผ่าน กลุ่มแกนนำหรือผู้แทนชุมชน		

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก
7. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านการสร้าง เครือข่าย	7.1 การบริหารจัดการด้านการสร้าง เครือข่าย พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการโดยยึดถือความร่วมมืออย่าง เป็นเครือข่าย และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนสนับสนุนการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยง และร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อ ส่วนรวม นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่ม ตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้าน การสร้างเครือข่ายสูง	7.1 การบริหารจัดการด้านการ สร้างเครือข่าย พบว่า (1) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการโดย ยึดถือความร่วมมืออย่างเป็น เครือข่าย และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาล ฯ ให้บริการประชาชนสนับสนุน การสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อ ประโยชน์ต่อส่วนรวม นอกจากนี้ แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วย ในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการ สร้างเครือข่ายสูง
	7.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่ายของเทศบาลเมืองนราธิวาส และ เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก อยู่ในระดับที่เท่ากัน เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า ผู้บริหาร เทศบาลไม่ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็น ระบบอย่างจริงจัง	

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
8. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านความสมดุลและ การพัฒนาที่ยั่งยืน	8.1 การบริหารจัดการด้านความสมดุล และการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า (1) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดย คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ และ (2) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยได้ สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่ สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็น ด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านความสมดุล และการพัฒนาที่ยั่งยืนสูง	8.1 การบริหารจัดการด้านความ สมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยใน ระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึง องค์รวมทั้งระบบ และ (2) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยได้สนับสนุนการ บริหารจัดการในทิศทางที่สมดุล และยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยัง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ใน ภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ ยั่งยืนสูง
	8.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนของเทศบาลเมือง นราธิวาสอยู่ในระดับที่สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า สืบเนื่องมาจากการให้ บริการประชาชนของเทศบาลเมืองสุโขทัย ไม่มุ่งเน้นถึงองค์รวมทั้ง ระบบหรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญ กับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี	

2.2 การเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

ผู้ศึกษามีความเห็นว่ เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส มี “ปัญหา” ในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน โดยแต่ละด้านมีหลายปัญหาล้วนอยู่กับมุมมองหรือความคิดเห็นของแต่ละคน เช่น ปัญหาด้านความพอเพียงอาจแบ่งเป็น เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย และเทศบาลให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินฐานะความจำเป็น ก็ได้ เป็นต้น แต่ในที่นี้ผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างเฉพาะ “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ของเทศบาลแต่ละแห่ง ด้านละ 1 ปัญหาเท่านั้น โดยแต่ละปัญหาได้นำมาจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ในบทที่ 4 ตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32 ที่มีเครื่องหมาย * ในเวลาเดียวกัน ผู้ศึกษาได้เสนอ “สาเหตุ” 2 สาเหตุ และ “แนวทางการพัฒนา” การบริหารจัดการ 2 แนวทาง ควบคู่ไปด้วยเพื่อให้การศึกษวิเคราะห์เป็นระบบมากยิ่งขึ้น

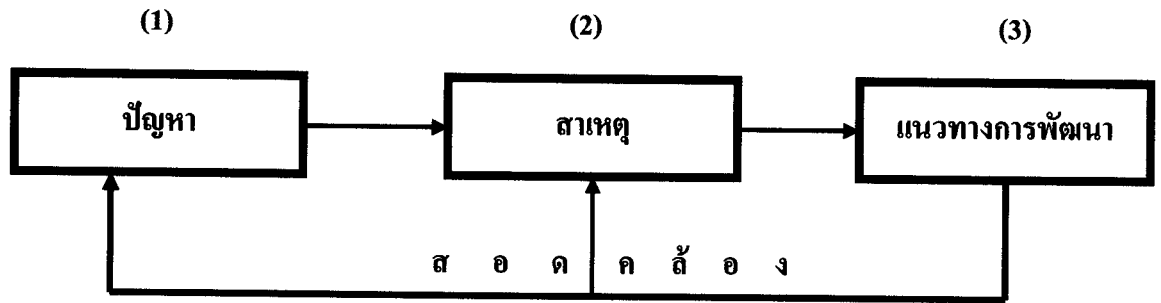
ดังต่อไปนี้ **หมายเหตุ** ในการนำปัญหาของแต่ละเทศบาลมาวิเคราะห์ต่อจากนี้ไป ผู้ศึกษาได้มีแนวทางการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ดังนี้ **หนึ่ง** นำ “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ในแต่ละด้านของแต่ละเทศบาลมาเปรียบเทียบกันว่า เหมือนกันหรือแตกต่างกัน โดยผู้ศึกษาไปดูจาก “ข้อมูลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง มีในบทที่ 4 ตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32 ที่มีเครื่องหมาย * **สอง** ถ้า “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ในแต่ละด้านของแต่ละเทศบาลเหมือนกัน ผู้ศึกษาถือว่าเป็น “ปัญหาที่สำคัญที่สุดร่วมกัน” หรือเป็น “ปัญหาที่สำคัญที่สุดเหมือนกัน” ของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง เช่นนี้ ผู้ศึกษาจะนำเสนอปัญหาที่สำคัญที่สุดของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง รวมกันไป และ **สาม** ถ้า “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ในแต่ละด้านของเทศบาลเมืองแตกต่างกัน เช่นนี้ ผู้ศึกษาได้นำเสนอปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละเทศบาลแยกกัน

ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก

ในจังหวัดนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน ผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวคิดทางวิชาการ คือ “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” ของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549: 57-58) ในหนังสือ เรื่อง “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ การประยุกต์ และการพัฒนา” มาปรับใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ กรอบแนวคิดนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนา โดยแต่ละขั้นตอนมีความสอดคล้องกันดังได้นำเสนอไว้ในภาพที่ 5.1 ดังนี้

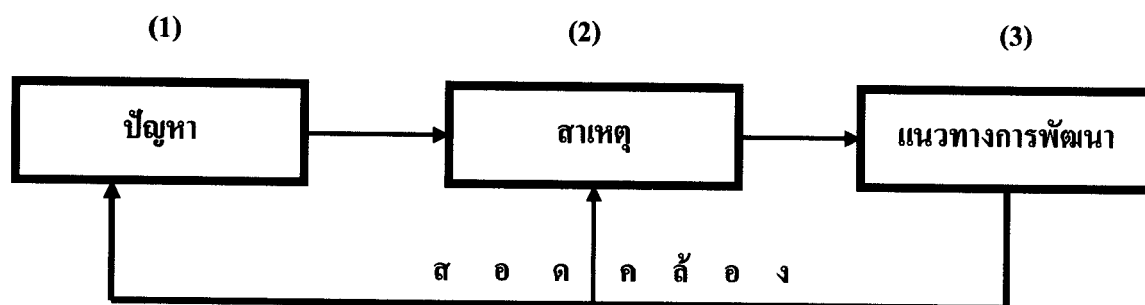
หมายเหตุ สำหรับปัญหาแต่ละข้อในภาพที่ 5.1 นำมาจากบทที่ 4 ตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32 ที่มีเครื่องหมาย *

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

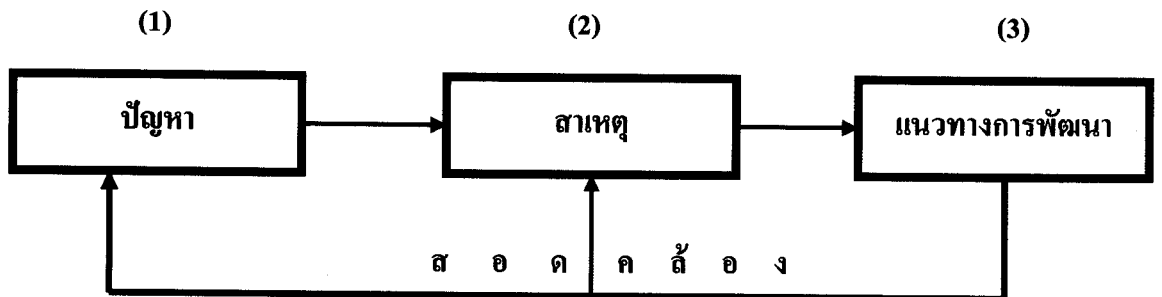
1. ด้านความพอประมาณ 1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส 1.1.1 เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย		1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส 1.1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับของเทศบาลเมืองนราธิวาสในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงานโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างพอเพียง 1.1.2 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับให้มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างพอเพียง
--	--	---

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

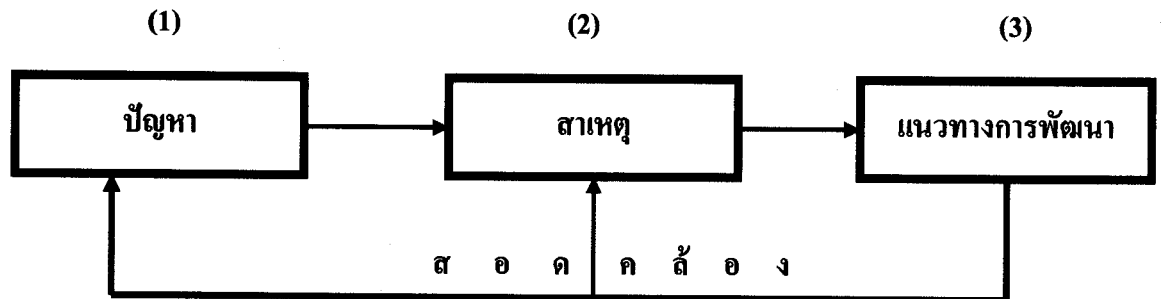
1.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 1.2.1 เทศบาลให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัฒนธรรมมากเกินฐานะความจำเป็น	1.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 1.2.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัฒนธรรมมากเกินฐานะความจำเป็น 1.2.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัฒนธรรมมากเกินฐานะความจำเป็น	1.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 1.2.1 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัฒนธรรมมากเกินฐานะความจำเป็น 1.2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัฒนธรรมมากเกินฐานะความจำเป็น
2. ด้านความมีเหตุผล 2.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส 2.1.1 เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่ได้อัดฉีดเงิน และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล ขาดความโปร่งใส หรือไม่อาจตรวจสอบได้	2.1. เทศบาลเมืองนราธิวาส 2.1.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนราธิวาสไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยคิดตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล ความโปร่งใสหรือการเปิดโอกาสตรวจสอบได้	2.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส 2.1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยคิดตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล มีความโปร่งใสหรือการเปิดโอกาสให้ตรวจสอบได้

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญา

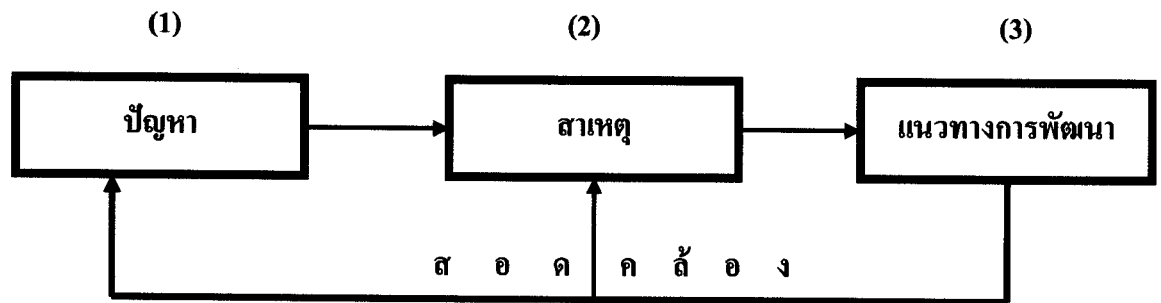
2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 2.2.1 เทศบาลเมืองสุโขทัยไม่ได้ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยไม่ได้คำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก	2.1.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล มีความโปร่งใสหรือตรวจสอบได้ 2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 2.2.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก 2.2.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก	2.1.2 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชน โดยคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล มีความโปร่งใสหรือการเปิดโอกาสให้ตรวจสอบได้ 2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 2.2.1 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก 2.2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก
--	--	--

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

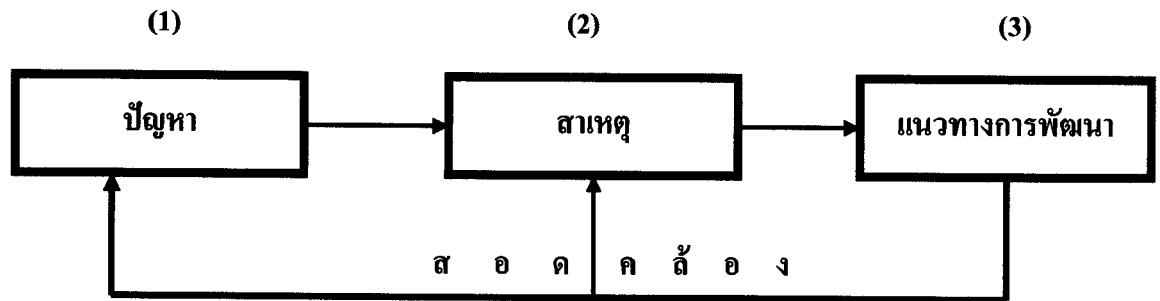
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน		
เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก
3. เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว	3.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว 3.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว	3.1 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว 3.2 เทศบาลเมืองทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว

กระบวนการพิจารณาแก้ไข้ปัญหา

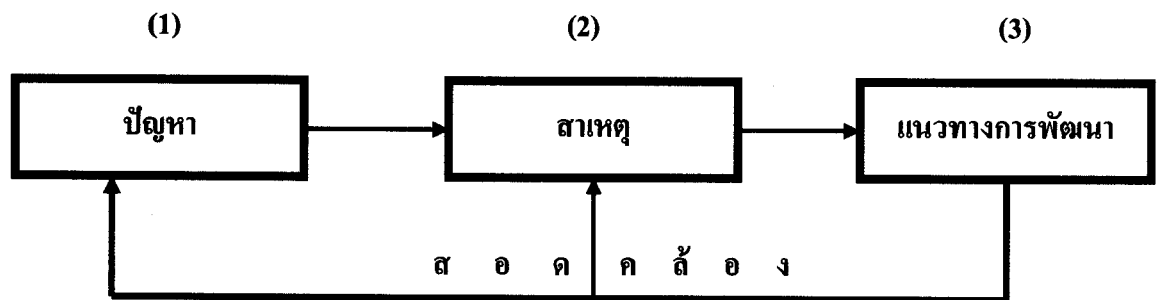
4. ด้านการพึ่งตนเอง		
เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก
4. เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น	4.1 ผู้บริหารบางส่วน of เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น	4.1 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและมีจิตสำนึกที่ดีของการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น
	4.2 ผู้บริหารบางส่วน of เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้ใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น	4.2 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

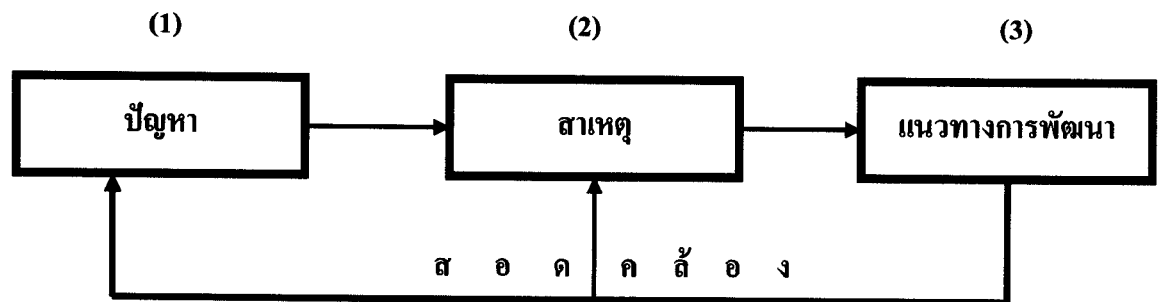
5. ด้านการเสริมสร้างคุณภาพ คนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน เทศบาลเมืองนราธิวาสและ เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก 5. เทศบาลให้บริการประชาชนโดย ส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้ และคุณธรรมควบคู่กัน ไม่มาก เท่าที่ควร	เทศบาลเมืองนราธิวาสและ เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก 5.1 ผู้บริหารบางส่วน of เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง ไม่เห็นถึงความสำคัญ และขาดจิตสำนึกของการให้บริการ ประชาชนโดยส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน 5.2 ผู้บริหารบางส่วน of เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง ขาดความรู้ความเข้าใจใน การให้บริการประชาชนโดย ส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้ และคุณธรรมควบคู่กัน	เทศบาลเมืองนราธิวาสและ เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก 5.1 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนา หรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับใน เรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการ มีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการ ประชาชนโดยส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน 5.2 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนา หรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อ เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่อง การให้บริการประชาชนโดย ส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้ และคุณธรรมควบคู่กัน
---	--	--

กระบวนการพิจารณาแก้ไข้ปัญหา

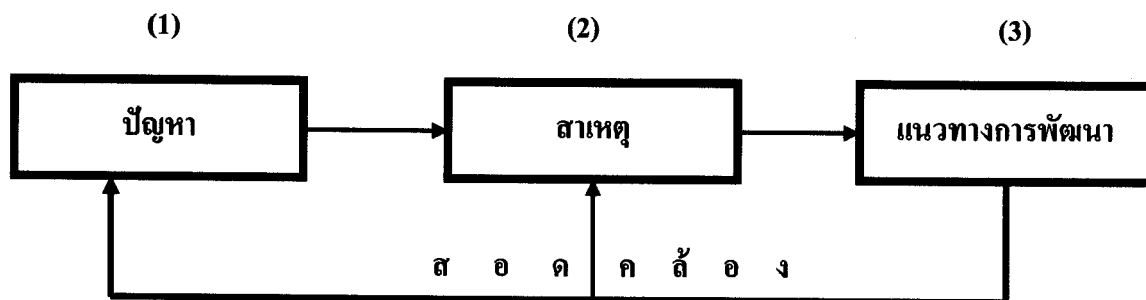
6. ด้านการรวมกลุ่ม		
6.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส 6.1.1 เทศบาลไม่เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ	6.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส 6.1.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนราธิวาสไม่ประทับใจในการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ เช่น รวมกลุ่มแล้วไม่ประสบประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร 6.1.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนราธิวาสไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ	6.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส 6.1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรฝึกอบรมหรือพัฒนาผู้บริหารทุกระดับให้มีความรู้ความเข้าใจและมีความประทับใจในการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ 6.1.2 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริมหรือกระตุ้นอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานภายนอก เช่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ
6.2 เทศบาลเมืองสุโหงโกลก 6.2.1 เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน กลุ่มเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.)	6.2 เทศบาลเมืองสุโหงโกลก 6.2.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโหงโกลกไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	6.2 เทศบาลเมืองสุโหงโกลก 6.2.1 เทศบาลเมืองสุโหงโกลกควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม

กระบวนการพิจารณาแก้ไข้ปัญหา

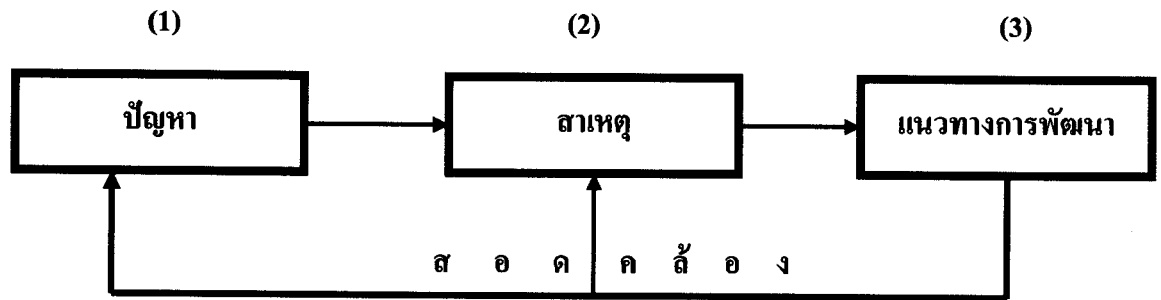
7. ด้านการสร้างเครือข่าย 7.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส 7.1.1 เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	6.2.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรีขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม 7.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส 7.1.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนราธิวาสไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ 7.1.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนราธิวาสขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	6.2.2 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม 7.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส 7.1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ 7.1.2 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ
--	--	---

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

7.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 7.2.1 เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน	7.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 7.2.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่าย 7.2.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่าย	7.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 7.2.1 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น 7.2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน และภาคประชาชน
---	--	--

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

8. ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน		
เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก
8. เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี	8.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลทั้ง 2 แห่งไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน 8.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน	8.1 เทศบาลทั้ง 2 แห่งควรพัฒนาและฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน 8.2 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี

ภาพที่ 5.1 ภาพรวมปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส โดยนำกรอบแนวคิดที่ประกอบด้วย ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนา ที่เรียกว่า “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” มาประยุกต์ใช้

นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้ เปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส ไว้ด้วย ดังตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก
1. ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน	1.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากว่า ในภาพรวมการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน	1.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากว่า ในภาพรวมการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน
ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน	1.1 สรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลกล้วนเห็นด้วยในระดับมากว่า “ในภาพรวมการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน” เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า เนื่องจากในขณะนี้แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกระแสใหม่ที่อยู่ในความสนใจของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาชน อีกทั้งรัฐบาลได้ส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ จึงมีแนวโน้มสูงที่การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ในอนาคตจะให้ความสำคัญและนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานต่อไป	

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโขทัย	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
2. ในภาพรวม การ บริหารจัดการด้าน การให้บริการ ประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่ เอื้อประโยชน์ต่อ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น	2.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวมการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อประโยชน์ต่อ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น	2.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวมการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อประโยชน์ต่อ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น
	2.2 สรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมือง สุโขทัยเห็นด้วยในระดับมาก ว่า “ในภาพรวมการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น” เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็น ว่า เนื่องจากเทศบาลทั้ง 2 แห่ง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับ ประชาชนทำให้ทราบถึงความต้องการและปัญหาของท้องถิ่นมากกว่า หน่วยงานอื่น ๆ ดังนั้น จึงมีแนวโน้มที่จะสามารถให้บริการที่เอื้อประโยชน์ต่อ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขณะนี้เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง ได้เริ่มมี การส่งเสริมให้ประชาชนทราบถึงหลักการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงทำให้ประชาชนพอใจเพราะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการประกอบ อาชีพและการดำเนินชีวิตประจำวันได้จริง	

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโขทัย	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
3. ในภาพรวม การ บริหารจัดการด้าน การให้บริการ ประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่ จะสูงกว่าเทศบาลอื่น ที่อยู่ใกล้เคียง	3.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวมการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่อยู่ใกล้เคียง	3.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ ปานกลาง ว่า ในภาพรวมการบริหาร จัดการด้านการให้บริการประชาชน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ เทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่อยู่ ใกล้เคียง
	3.2 สรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาส เห็นด้วยในระดับ มาก ว่า “ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่า เทศบาลอื่นที่อยู่ใกล้เคียง” เนื่องจากผู้บริหารของเทศบาลเมืองนราธิวาส เล็งเห็นถึงความสำคัญและมีความเอาใจจริงเอาใจ ทั้งได้วางแผนการ ดำเนินงานโดยนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางสำคัญในการดำเนิน กิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้พนักงานเทศบาลเมืองนราธิวาสยึด หลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นต้นแบบในการให้บริการประชาชน ในขณะที่ กลุ่ม ตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลาง นั้น เนื่องจากผู้บริหารของเทศบาลเมืองสุโขทัยขาดความเอาใจจริงเอาใจ และ ไม่ได้มีการวางแผนการดำเนินงานโดยนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็น แนวทางสำคัญในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และไม่ได้ยึด หลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นต้นแบบในการให้บริการประชาชน	

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโขทัย	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
4. ในภาพรวม เทศบาลฯ ในอนาคตมี แนวโน้มที่จะนำการ บริหารจัดการด้าน การให้บริการ ประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงไปใช้มากกว่า ในปัจจุบัน	4.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า “ในภาพรวม เทศบาลฯ ในอนาคต มีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ มากกว่าในปัจจุบัน” 4.2 สรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาส เห็นด้วยในระดับมาก ว่า “ในภาพรวม เทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากกว่าในปัจจุบัน” เนื่องจากเทศบาลเมืองนราธิวาสได้มีการส่งเสริมให้พนักงานเทศบาล ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง รมรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักและเข้าใจหลักการเศรษฐกิจพอเพียงอย่าง ถูกต้องมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ประกอบกับแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเป็น แนวทางที่กำลังได้รับความนิยมและเกือบทุกหน่วยงานของภาครัฐจะยึดหลัก เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินงานแทบทั้งสิ้น ทำให้มีแนวโน้ม ว่าในอนาคตเทศบาลเมืองนราธิวาสจะต้องมีการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้บริหารจัดการเทศบาลมากกว่าปัจจุบัน ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างของ เทศบาลเมืองสุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลาง นั้น เนื่องจากผู้บริหาร เทศบาลเมืองสุโขทัย ขาดการปลูกฝัง/ส่งเสริมให้พนักงานเทศบาลเมืองสุ โขทัยนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ขาดการวางแผนการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม รวมถึงขาดการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงนโยบายและผลการดำเนินงานซึ่ง ข้อนี้ถือว่าสำคัญ เพราะอาจจะเป็นสาเหตุให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก	4.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ ปานกลาง ว่า “ในภาพรวม เทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงไปใช้มากกว่าในปัจจุบัน”

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโขทัย	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
5. ในภาพรวม ความ สำนึกและความ รับผิดชอบต่อ ประชาชนในการ ให้บริการประชาชน ตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ของบุคลากรใน เทศบาลฯ ซึ่งสังกัด ราชการบริหารส่วน ท้องถิ่นสูงกว่า บุคลากรที่สังกัด หน่วยงานของ ราชการส่วนภูมิภาค	5.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า “ในภาพรวม ความสำนึกและความ รับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรใน เทศบาลฯ ซึ่งสังกัดราชการบริหาร ส่วนท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัด หน่วยงานของราชการส่วนภูมิภาค”	5.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ ปานกลาง ว่า “ในภาพรวม ความ สำนึกและความรับผิดชอบต่อ ประชาชนในด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของบุคลากรในเทศบาลฯ ซึ่ง สังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูง กว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของ ราชการส่วนภูมิภาค”
	5.2 สรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาส เห็นด้วยในระดับ มาก ว่า “ในภาพรวม ความสำนึกและความรับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในเทศบาลฯ ซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของ ราชการส่วนภูมิภาค” เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า เนื่องจากเทศบาลเมืองนราธิวาสเป็น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและทำหน้าที่บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้บริการที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนมายาวนาน และการที่บุคลากร ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ซึ่งทราบถึงความต้องการและปัญหาของท้องถิ่น มากกว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาคอยู่แล้ว สำนึกความรับผิดชอบต่อที่มีต่อประชาชนก็น่าจะสูงกว่า ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่าง ของเทศบาลเมืองสุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลางนั้น เนื่องจาก หน่วยงานที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาคก็เป็นส่วนราชการที่มีเป้าหมาย ของการปฏิบัติงานเหมือนกับเทศบาลเมืองสุโขทัย คือ บำบัดทุกข์ บำรุง สุข บุคลากรก็มีหน้าที่อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชน เช่นเดียวกันกับบุคลากรที่สังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่น จะแตกต่างกันก็	

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโขทัย	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
	เพียงแค่สังกัดและนโยบายการทำงานที่เห็นเป็นรูปธรรมเท่านั้น ดังนั้น การมี หลายหน่วยงานที่มีเป้าหมายของการปฏิบัติงานเหมือนกัน จึงทำให้เทศบาล เมืองสุโขทัยไม่มีความโดดเด่นกว่าหน่วยงานอื่น จึงมีส่วนที่ทำให้กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก	

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับเทศบาลทั้ง 2 แห่ง คือ เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมือง
สุโขทัย แบ่งเป็น 2 หัวข้อตามลำดับ ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และ
ข้อเสนอแนะในการศึกษาหรือวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการ
ให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมือง
สุโขทัยในจังหวัดนราธิวาส ตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1.1 ข้อเสนอแนะตามกรอบแนวคิดที่นำมาศึกษา

เนื่องจากในการศึกษครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำ “หลักการสำคัญของการบริหาร
จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” หรือ 8 ด้าน มาเป็นกรอบแนวคิด ดังนั้น
ข้อเสนอแนะในส่วนนี้จึงจัดหัวข้อตามกรอบแนวคิดดังกล่าวนี้ด้วย ดังนี้

1) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ เทศบาล
ทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมี
จิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงานโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่าง
พอเพียง รวมทั้งควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับให้มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นใน
เรื่องการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่าง
พอเพียง

2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรส่งเสริมให้ผู้บริหารทุกระดับคำนึงถึงความสำคัญของการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล มีความโปร่งใสหรือการเปิดโอกาสให้ตรวจสอบได้ รวมทั้งควรส่งเสริมให้ผู้บริหารทุกระดับศึกษาข้อมูลทั้งด้านบวกและด้านลบให้มากเพียงพอ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจแล้วทำการเปรียบเทียบผลดีและผลเสียเพื่อให้มีเหตุผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ

3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับรวมถึงบุคลากรได้มีโอกาสศึกษาดูงานในหน่วยงานที่มีความรู้ความชำนาญด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีความละเอียดรอบคอบในการบริหารจัดการ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารและบุคลากรเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว

4) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรศึกษาเพื่อให้ทราบว่าเทศบาลตนเองมีทรัพยากรอะไรบ้างเพื่อนำมาใช้ประโยชน์หรือพึ่งพาทรัพยากรที่มีอยู่ภายในเทศบาลของตนเองเป็นหลักในการบริหารจัดการภายในเทศบาล โดยใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่นหรือจากภายนอกเทศบาลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

5) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน รวมทั้งควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

6) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมร่วมกันภายในชุมชนหรือจัดให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างหน่วยงานเพื่อให้บุคลากรทุกระดับมีความรู้ความเข้าใจและมีความประทับใจในการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ รวมทั้งควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริมหรือกระตุ้นอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานภายนอก เช่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ

7) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง ควรเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรทุกระดับในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยผ่านเครือข่ายทั้งในระดับเทศบาลด้วยกันและต่างระดับ เช่น ระหว่างเทศบาลกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ขณะเดียวกันควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างเทศบาลด้วยกัน และระหว่างเทศบาลกับประชาชน

8) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาและฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน รวมทั้งควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี

3.1.2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

นอกจากการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นนั้น เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย ทั้ง 2 แห่ง ควรนำแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ผู้ศึกษาจะได้นำเสนอไว้ข้างล่างนี้ไปเป็นแนวทางให้เทศบาลทั้ง 2 แห่ง และพนักงานเทศบาลยึดถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาล ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนอันจะนำไปสู่ความอยู่ดีกินดีของประชาชน และความยั่งยืนของประเทศชาติต่อไป โดยเทศบาลทั้ง 2 แห่ง อาจนำมาปรับใช้เพียงแนวทางเดียว หรือหลายแนวทาง หรือผสมผสานกัน หรือนำมาบางส่วนก็ได้ ข้อเสนอแนะมีดังนี้

1) แนวคิดกระบวนการฝึกอบรมตามแนวพระบรมราโชวาทคุณธรรม 4 ประการ สู่วิถีเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Active Learning หรือ SEAL) สุนัย เศรษฐ์บุญสร้าง (2550: 309-312) ในหนังสือ เรื่อง “แนวทางการปฏิบัติ 7 ขั้นตอนสู่วิถีเศรษฐกิจพอเพียง : จากแนวการปฏิบัติสู่แนวคิดทางทฤษฎีของเศรษฐกิจพอเพียง” กล่าวไว้ว่า

(1) คุณธรรมประการที่ 1 การที่ทุกคนคิด พูด ทำ ด้วยความเมตตา มุ่งดี มุ่งเจริญต่อกันจะสอดคล้องกับขั้นตอนของกระบวนการตามข้อ “A” หรือ “Appreciation”

(2) คุณธรรมประการที่ 2 การที่แต่ละคนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ประสานงานประสานประโยชน์กันในงานที่ทำสำเร็จผลทั้งแก่ตนเอง แก่ผู้อื่น และแก่ประเทศชาติ จะสอดคล้องกับขั้นตอนของกระบวนการในข้อ “I” หรือ “Influence”

(3) คุณธรรมประการที่ 3 การที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติตนสุจริตในกฎ กติกา และในระเบียบแบบแผน โดยเท่าเทียมเสมอกันจะสอดคล้องกับขั้นตอนของกระบวนการใน ข้อ “C” หรือ “Control”

(4) คุณธรรมประการที่ 4 การที่ต่างคนต่างพยายามทำความคิดความเห็น ของตนให้ถูกต้องเที่ยงตรง และมั่นคงอยู่ในเหตุในผล จนเกิดความคิดจิตใจและการประพฤติ ปฏิบัติที่ลงรอยเดียวกันในทางที่ดีที่เจริญ จะสอดคล้องกับกระบวนการของ “KM” หรือ “Knowledge Management”

เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ อาจเรียกหลักการเรียนรู้ตามแนวพระบรมราโชวาท คุณธรรม 4 ประการ นี้ว่า SEAL คือ

1) **S = Spirit** ได้แก่ ขั้นตอนการละลายพฤติกรรมและเสริมสร้างให้เกิด น้ำใจแห่งความเป็นมิตรที่ดี มุ่งเจริญต่อกันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

2) **E = Endorse** ได้แก่ ขั้นตอนการร่วมกันระดมความคิดเพื่อกำหนด เป้าหมายร่วมกัน (share vision) อันจะนำไปสู่การประสานงานประสานประ โยชน์ที่ทุกคนให้การ รับรองด้วยความเห็นพ้องต้องกัน

3) **A = Action** ได้แก่ ขั้นตอนการทำแผนปฏิบัติ และการลงมือ ประพฤติปฏิบัติ โดยที่ทุกคนให้ความเคารพในข้อตกลง ภาระหน้าที่ กฎกติกา หรือ ระเบียบแบบ แผนในการปฏิบัติที่ร่วมกันกำหนดดังกล่าว

4) **L = Learning** ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้เพื่อปรับความคิด จิตใจ และ ความเห็นต่าง ๆ ให้สอดคล้องลงรอยเดียวกันในทางที่เจริญขึ้นด้วยเหตุด้วยผล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการลงมือประพฤติปฏิบัติตามสิ่งที่ร่วมกันคิดแล้ว ย่อมจะเผชิญกับอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ และ ความขัดแย้งในการทำงานเป็นธรรมดา ขั้นตอนสุดท้ายนี้จึงเป็นการ “ร่วมกันเรียนรู้” (team learning) เพื่อแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้น สรุปบทเรียน ปรับปรุงวิธีการทำงาน ฯลฯ อันเป็นขั้นตอน สำคัญที่จะนำไปสู่การปลดปล่อยพลังทางปัญญา และการสรุปกระบวนการแก้ปัญหาจนเข้าถึง “หลักคิด” (metal model) และ “การคิดอย่างเป็นระบบ” (system thinking) ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่จะ นำไปสู่วิถีแห่งปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2) แนวคิดการให้บริการประชาชน วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549: 84-86) ใน หนังสือ เรื่อง “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ การประยุกต์ และการพัฒนา” กล่าวว่า แนวคิด การให้บริการประชาชน หมายถึง แนวคิดที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐให้บริการ ประชาชน อำนวยความสะดวก หรือการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน ขยายความได้ว่า เป็นลักษณะ การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจนแล้วเสร็จตามคำขอที่ประชาชนยื่นตาม

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือสัญญาที่หน่วยงานของรัฐทำกับประชาชน เพื่อให้หน่วยงานของรัฐกระทำการอันมีผลในทางราชการไม่ว่าในทางที่สมประโยชน์แก่ผู้ยื่นคำร้องหรือไม่ เช่น การอนุญาต อนุมัติ การให้ความเห็น การรับรอง การรับจดทะเบียน การรับแจ้ง... ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องออกระเบียบเพื่อกำหนดให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของตนให้บริการประชาชนหรือการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนในลักษณะที่สะดวก รวดเร็ว และแน่นอนและชัดเจนแก่ประชาชนผู้มาขอรับบริการ ที่สำคัญคือ หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐพึงระลึกเสมอว่า “มีหน้าที่ให้บริการประชาชน” และ “ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีดังนี้

(1) ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับทราบจากหน่วยงานของรัฐทุกแห่งว่าการให้บริการในแต่ละเรื่องมีขั้นตอนการดำเนินการอย่างไร ใช้เวลาดำเนินการเท่าไร ต้องเตรียมเอกสารหลักฐานใดบ้าง และหากจะต้องเสียค่าธรรมเนียมต้องเสียจำนวนเท่าไร

(2) กรณีที่ประชาชนไม่ได้รับบริการตามระยะเวลาที่กำหนด ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับทราบถึงเหตุผลและการแจ้งขยายระยะเวลาดำเนินการหน่วยหน่วยงานของรัฐนั้น

(3) ประชาชนมีสิทธิจะได้รับแจ้งเป็นหนังสือ โดยระบุเหตุผลที่ชัดเจนกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่อาจดำเนินการตามคำขอได้

(4) ประชาชนมีสิทธิร้องเรียนกรณีที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ให้บริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการที่กำหนดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 อีกทั้งยังสอดคล้องกับ “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550” หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 77 (4) ที่ว่า รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยพัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐให้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

3) แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 10 แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มาตรา 86 (1)-(5) ดังนี้ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนดังต่อไปนี้ (1) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ (2) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ โดยต้องจัดให้มีข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน และรับฟัง

ความคิดเห็นของประชาชนก่อนการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ตลอดจนการจัดทำบริการสาธารณะและต้องจัดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น และผลการตัดสินใจของรัฐได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (3) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ในรูปแบบองค์การทางวิชาชีพที่หลากหลายหรือรูปแบบอื่นและต้องไม่กระทำการที่มีลักษณะเป็นการแทรกแซงการดำเนินงานของสื่อมวลชนทั้งของรัฐและเอกชนในการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐเพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร (4) จัดให้มีมาตรฐานกลางในการกำกับดูแลตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น ตลอดจนการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ (5) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และให้มีการตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองเพื่อช่วยเหลือดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบที่จะสามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่ได้

4) แนวคิดเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของผู้นำ อุดร ดันติสุนทร (2551) บรรยายเมื่อ 5 มกราคม 2551 ณ ห้องประชุมสาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กล่าวไว้ว่า ผู้นำควรมีวิสัยทัศน์ที่ดี มีความซื่อสัตย์ และมีการศึกษาสูง และวิธีการที่จะได้มาซึ่งผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลนั้นต้องเริ่มจาก กกต. ควรเป็นผู้กลั่นกรองควบคุมบุคลากรภายนอกที่จะเข้ามาทำหน้าที่นายกเทศมนตรี บุคคลที่จะเข้ามาทำหน้าที่นั้นต้องมีความรู้ในระดับที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน และหากเมื่อได้ผู้นำมาแล้วหน่วยงานของรัฐ เช่น ปปช. , สตง. , หรือองค์การอิสระต่าง ๆ ควรเข้ามาเฝ้าติดตามโดยการตรวจสอบการบริหารงบประมาณซึ่งก็จะทำให้การบริหารมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งผู้นำนั้นก็ควรรายงานความเป็นไปในการดำเนินงานรวมถึงข้อมูลต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องของงบประมาณให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ

จากการนำเสนอข้อเสนอแนะข้างต้นนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ได้จากการศึกษาเรื่องนี้ คือ เรื่องของความซื่อสัตย์ ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และวิสัยทัศน์ความรู้ความสามารถของผู้บริหารซึ่งเป็นปัญหาที่พบเห็นอยู่ทั้ง 2 เทศบาลถึงแม้จะไม่ใช่วิธีการที่สำคัญที่สุดแต่ก็เป็นปัญหาที่ไม่ควรละเลยเนื่องจากก่อนข้างมีผลกระทบต่อการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาคิดว่าหากผู้บริหารของแต่ละเทศบาลมีความซื่อสัตย์ มีความรู้ มีความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของการบริหารจัดการ และหลักการสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงก็จะทำให้การบริหารงานของเทศบาลนั้นเป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะทำให้เกิดเรื่องนี้ขึ้นได้ก็คือ กรมการ

ปกครองส่วนท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาที่ควรจะมีมองเห็นถึงความสำคัญในขณะนี้ เพราะความซื่อสัตย์ ความรู้ในระดับที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้น กรมการปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดให้มีการฝึกอบรมผู้บริหารให้มีความซื่อสัตย์และมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ โดยอาจร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เปิดหลักสูตรการอบรมผู้บริหารขึ้นและต้องมีการบังคับใช้อย่างจริงจัง โดยระบุไปว่าผู้ที่ได้เข้ามาทำหน้าที่บริหารเทศบาลนั้นต้องผ่านหลักสูตรดังกล่าวหลังจากที่ได้รับแต่งตั้งภายในระยะเวลาที่กำหนด

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในครั้งต่อไป ควรดำเนินการดังนี้

3.2.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดหรือเป็นตัวแบบในการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส ทำให้ได้ทราบและเข้าใจปัญหา รวมทั้งแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยอย่างชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านความมีเหตุผล (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4) ด้านการพึ่งตนเอง (5) ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) ด้านการรวมกลุ่ม (7) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (8) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป จึงควรนำกรอบแนวคิดหรือตัวแบบนี้ไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม ซึ่งอย่างน้อยก็จะเป็นการช่วยพิสูจน์หรือยืนยันว่า ตัวแบบนี้มีเนื้อหาสาระที่ชัดเจนและครอบคลุมแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์หรือการบริหารการพัฒนาทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานอย่างยิ่งเมื่อนำไปวิเคราะห์หรือศึกษาเปรียบเทียบกับตัวแบบอื่น

3.2.2 ศึกษาวิจัยแนวเจาะลึกในแต่ละด้านอย่างเจาะจง เช่น ด้านการสร้างเครือข่าย และด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยเหตุผลที่ว่า ถึงแม้ปัญหาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่ายและปัญหาด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนจะไม่ได้เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด แต่เนื่องจากการบริหารจัดการของเทศบาลที่ผ่านมายังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายและไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน อย่างเป็น

ระบบ ตลอดจนไม่ส่งเสริมการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ ดังนั้น เรื่องดังกล่าวนี้จึงน่าสนใจและควรนำมาศึกษาวิจัยเฉพาะด้านต่อไป

3.2.3 ศึกษาวิจัยหลายรูปแบบควบคู่กัน เช่น การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ ควบคู่กับการสังเกตหรือสัมภาษณ์บุคลากรที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ต่างๆรวมทั้งประชาชนในพื้นที่ของเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง

3.2.4 ศึกษาวิจัยโดยเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น แล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบว่าผลการวิจัยคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันเพียงใด

3.2.5 ศึกษาเปรียบเทียบหน่วยการปกครองท้องถิ่นในระดับอื่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล

3.2.6 ศึกษาการมีส่วนร่วมในระดับต่าง ๆ เช่น ประชาชน และฝ่ายการเมือง รวมทั้งศึกษาอิทธิพลของนักการเมืองในท้องถิ่นในระดับจังหวัดและระดับชาติต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัยธานี ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง